

۲۰۱۷/۱۰/۱۱

آصف بهاند

د نجونو نړیواله ورځ

«په شنه سهار وړې نجونې له یوه ډیرانه را تاوې وې.
په کوچنیو لاسونو یې کثافات لټ په لټ کول؛ شاید
د خپلې ورځې په اړه یې د مبارکۍ پیغامونه
لټول. خبره مې ستونې کې بنده شوه،
له مبارکۍ ورکولو وشرمیدم.»

(دوست)

فیسبوک هم عجیبه حافظه لري، بیا یې را په یاد کړل چې نن د نجونو نړیواله ورځ ده. سمدلاسه مې هیڅ و نه شول کړای، زما د خوښې وړ د یو قلموال (گران نعمان دوست) څو **جملې**، چې په لومړي ځل لوستلو مې د زړه او ذهن پر تخته کیندل شوې وې؛ را په زړه شوې، ومې لیکلې، خو د ټولو تورو پر سموالي باوري نه وم؛ بیا مې اصل را پیدا کړ.
په بیا لوستلو سره مې د سترگو حویلي را نمجنه شوه او د خپل وطن د هغو نجونو یو ستر ټولی مې مخې ته ودرید چې له خپلو اساسي حقونو نه محرومي او د بنونځي او زدکړو له دایرې لرې او د بې شمیره ظلمونو په دایره کې راگیر دي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

د دې ورځې په پار به زه د دوست صاحب همدا څو جملې چې ده يو کال مخکې خپرې کړې وې،
را واخلم او بسنه به پرې وکړم.
زه خو يې داسې انگيرم چې په دې څو لنډو جملو کې نعمان دوست په هنرمندانه ډول يوه نړۍ درد
را نغاړلې دی او د مشرانو مسوليت يې په نښه کړی دی:

«په شنه سهار وړې نجونې له يوه ډيرانه را تاوې وې.
په کوچنيو لاسونو يې کثافات لټ په لټ کول؛ شايد
د خپلې ورځې په اړه يې د مبارکۍ پيغامونه
لټول. خبره مې ستونې کې بنده شوه،
له مبارکۍ ورکولو وشميرم.»

(دوست)